

Wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet en van de Wet op de gevaarlijke werktuigen met betrekking tot deregulering en enige andere onderwerpen (19.824)

De heer **Pit** (PvdA): Mijnheer de Eerste Kamer Voorzitter! Ik weet niet of ik de staatssecretaris geruststel dan wel teleurstel, als ik zeg dat ik mijn verhaal niet in de vorm van een sprookje zal vertellen.

Bij de behandeling in de Tweede Kamer van de wijziging van de arbeidsomstandighedenwet heeft de staatssecretaris opgemerkt dat indertijd over de Arbowet grote eensgezindheid bestond en dat het op zichzelf merkwaardig is dat een wetsvoorstel wordt behandeld tot wijziging van een wet, die nog niet lang geleden tot stand is gekomen en die nog niet geheel in werking is getreden. Deze opmerkingen, mijnheer de Voorzitter, worden door de leden van de PvdA van harte onderschreven. Onzes inziens was dit voorstel tot wijziging dan ook niet nodig.

Er was indertijd, nog maar enkele jaren geleden, niet alleen grote eensgezindheid, er was ook groot enthousiasme over de Arbowet. Natuurlijk was er wel enige kritiek, met name op de gefaseerde invoering en op het begrip "welzijn", maar de waardering overheerste heel duidelijk. Zonder overdrijving kan worden gesteld dat de invoering van de Arbowet veel aandacht heeft gekregen. Maandenlang stonden alle mogelijke periodieken vol met artikelen over de nieuwe wet. Er werden nieuwe "Arbo"-vakbladen ontwikkeld, enzovoorts. De Arbeidsomstandighedenwet werd indertijd als een duidelijke verbetering en als een vernieuwing gezien.

De overheid produceerde samen met werkgevers en werknemers een voorlichtingsfilm "In Beider Belang" bij de totstandkoming van deze nieuwe wet. En die film werd een groot succes, niet alleen als voorlichtingsmiddel, maar ook in het kader van scholing en vorming in relatie tot arbeidsomstandigheden. De film, mijnheer de Voorzitter, is zoveel gedraaid dat een aantal keren extra kopieën moesten worden aangemaakt. Kortom, het was een succesnummer, en dan heb ik het niet alleen over de film, maar ook over de wet. De wet bracht niet alleen nieuwe verplichtingen voor werkgevers en werknemers, maar bracht ook nieuwe uitdagingen, uitdagingen die vooral voortvloeiden uit het karakter van de wet, namelijk de intentie samen, werkgevers en werknemers, het beste ervan te maken of, zoals in artikel 3 van de wet werd omschreven, naar "de best Arbeidsomstandighedenwet bestaande regelen der techniek, . De uitdaging was derhalve het best bestaande te bereiken. Met elkaar, nogmaals werkgevers en werknemers, creatief aan de slag voor betere arbeidsomstandigheden!

Die "best bestaande regelen der techniek" wordt nu vervangen door "algemeen erkende regelen der techniek". Dat is niet alleen een terugtrekkende overheid, dat is niet minder regelgeving, nee, dat is een andere overheid en een andere regelgeving. Dat is niet meer een uitdaging, het best bestaande te bereiken, dat neigt meer naar tevreden zijn met wat er al is, dat er al zo lang is dat het "algemeen wordt erkend". De uitdaging, de inspiratie die in de wet zat, verdwijnt naar onze mening op die manier. Dat is jammer en het kan zelfs schadelijk zijn voor toekomstige ontwikkelingen.

Tot nu toe is de Arbeidsomstandighedenwet aanleiding geweest tot veel activiteiten in relatie tot veiligheid, gezondheid en welzijn van werknemers. Van verschillende kanten wordt erop aangedrongen, dit proces verder te stimuleren door de gehele wet zo spoedig mogelijk in te voeren. Als alles gaat zoals de staatssecretaris zich voorstelt - en ik heb inmiddels begrepen dat hij de vasthoudendheid heeft om dat te realiseren - zal de tweede fase per 1 januari 1988 worden ingevoerd. Dat moet in ieder geval doorgaan, want dat is belangrijk. Dat geldt overigens ook voor de derde en vierde fase, die uiterlijk in 1990 zullen worden doorgevoerd. Het denken over en het werken aan meer veiligheid, meer gezondheid en ook meer welzijn van werknemers in relatie tot de arbeid moet doorgaan.

De leden van de fractie van de PvdA in de Eerste Kamer vinden het, evenals onze partijgenoten aan de overzijde, niet juist dat nu wordt besloten tot wetswijziging uitsluitend en alleen op basis van veranderde opvattingen. Het lijkt veel op het volgen van de waan van de dag en dat lijkt ons geen goed uitgangspunt voor wetgeving. Wij worden nog in deze gedachte gesterkt, doordat onzes inziens de commissie-Van der Grinten en de commissie-Geelhoed meer als alibi dan als werkelijke inspiratiebronnen voor de wijzigingen zijn gebruikt. Het lijkt ons ook in strijd met de zorgvuldigheid, die bij het maken en het wijzigen van wetten in acht moet worden genomen. Ten slotte mijnheer de Voorzitter, is er onzes inziens nauwelijks sprake van deregulering ofte wel minder regelgeving, in ieder geval niet zodanig dat nu al zonder voldoende praktijkervaring en daaruit voortvloeiende aanleidingen tot wetswijziging zou moeten worden besloten. De leden van de PvdA-fractie zullen het wetsvoorstel dan ook niet steunen.